

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Ifølge vurderingslovens § 23, stk. 2, udnævner ministeren for skatter og afgifter vurderingskredsens formænd, efter at der er indhentet indstilling fra vedkommende amtsråd.

Ved skrivelse af 24. november 1980 udbad ministeriet sig en sådan indstilling fra amtsrådet for Storstrøms amtskommune i anledning af, at formanden for vurderingskredsen var afgået ved døden. Skrivelsen indeholdt ingen frist for indsendelsen af indstillingen, der blev afgivet den 23. december 1980.

Den kandidat, der af amtsrådets flertal var indstillet som nr. 1, var i forvejen medlem af amtsligningsrådet. Efter ministeriets praksis kan ingen samtidig bestride begge disse hverv, og på forespørgsel svarede den pågældende, at han under disse omstændigheder foretrak at beholde sit hverv som medlem af amtsligningsrådet.

Som følge af den lokale debat, der havde været om amtsrådets indstilling, udbad ministeriet sig en ny indstilling fra amtsrådet, og den kandidat, der var indstillet som nr. 1 i denne nye indstilling, blev herefter udnævnt til vurderingsformand.

Spm. nr. 887

Til *justitsministeren* (6/4 81) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Er ministeren positivt indstillet over for at ekspedere mere end 1/3 af alle spritbilistdomme ad administrativ vej?«

Begrundelse

De fleste førstegangsspritbilister, som ikke har været årsag til ulykker eller uheld af anden art, burde – såfremt deres blodpromille er bevist og tilståelse er indrømmet – have deres dom forkyndt i et rekommanderet brev.

På nuværende tidspunkt foretages der i alle spritbilisttilfælde et retsligt efterspil, som i mange tilfælde alligevel ikke kan rokke en tøddel ved den skematiske domsafsigelse.

Jeg tror heller ikke på, at en spritdom, der forkyndes foran en dommer, har større præventiv virkning end en forkyndelse, der sker i et anbefalet brev.

Personligt mener jeg, det er lidt naivt og uværdigt at slæbe nævnte spritbilistkategori i retten.

Vedkommende ved jo på forhånd, hvad han eller hun tilsiges for at høre.

Som sagt tror jeg, at mere end en tredjedel af alle spritdomme kan ordnes administrativt – uden at den almindelige retsbevidsthed vil tage skade.

Selvsagt vil der kunne spares ret betydelige beløb, og i øvrigt er vore domstole i forvejen overbebyrdede, fordi spritkørsel, nar-kosager og kriminalitet i al almindelighed er tiltagende.

Besvarelse (15/4 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Der gås ved besvarelsen ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til muligheden for at gennemføre en ordning, hvorefter personer, der sigtes for overtrædelse af færdselslovens bestemmelser om kørsel efter indtagelse af spiritus, kan få deres sag afgjort ved en udenretlig sanktionsvedtagelse, såfremt de selv er indforstået hermed.

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 931 er der i et vist omfang mulighed for udenretlig vedtagelse af bøder på under 2.000 kr. Reglen går ud på, at politimesteren i politisager i stedet for at indlevere anklageskrift til retten kan tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. Erkender sigtede sig ikke skyldig, eller erklærer han sig ikke rede til at betale den forelagte bøde, går sagen på sædvanlig måde til retten.

Sager om kørsel efter indtagelse af spiritus kan i dag ikke behandles efter denne regel.

I forbindelse med udarbejdelsen af forslag til lov om ændring af færdselsloven (spiritus- og promillekørsel) (L 194) er der imidlertid over for justitsministeriet rejst spørgsmål om at indføre adgang til udenretlig vedtagelse af bøde og kørekortsfrakendelse i sager om kørsel efter indtagelse af spiritus. Bl. a. på dette grundlag er spørgsmålet om at indføre en sådan regel for tiden under overvejelse i justitsministeriet.